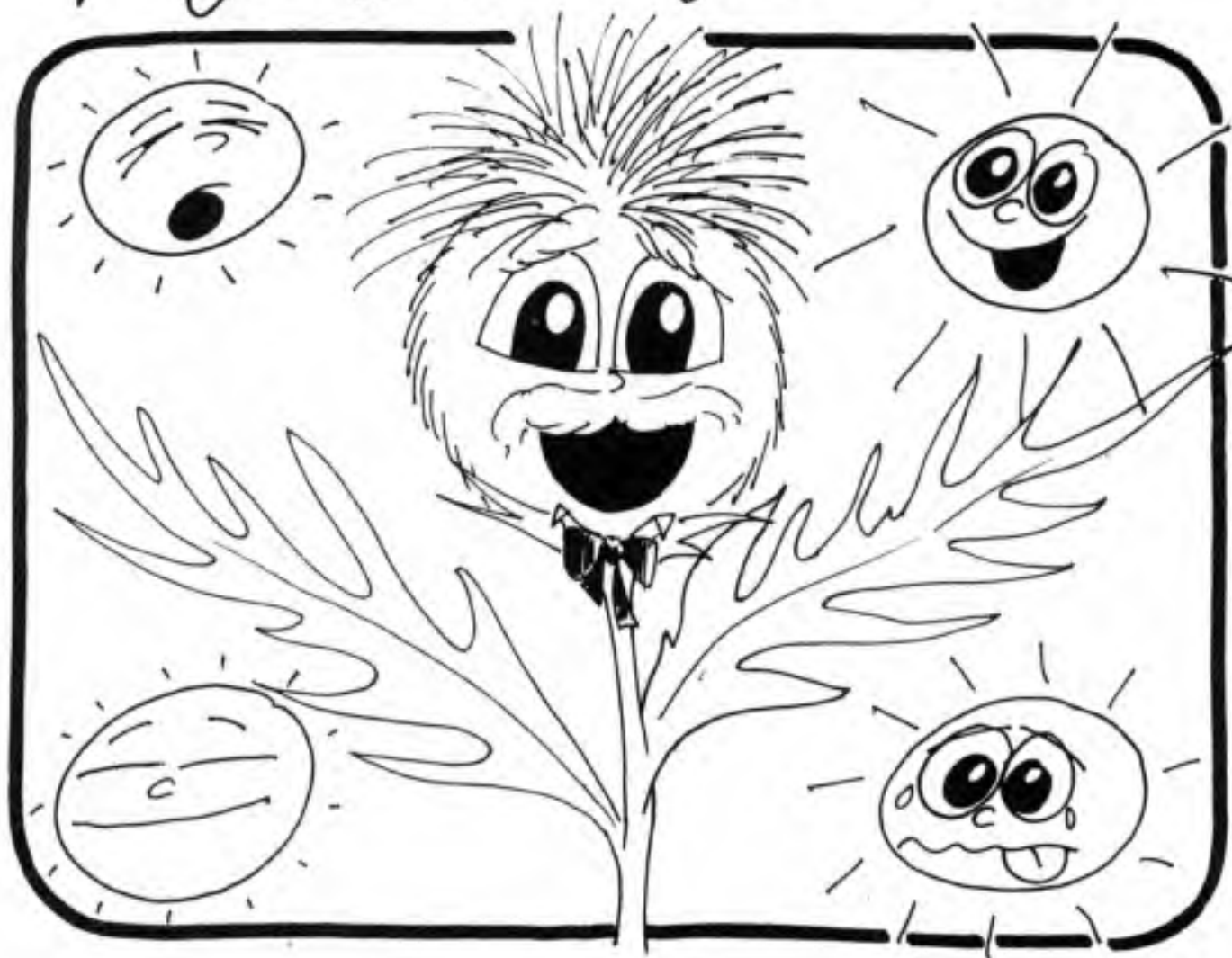

BODLÁK

ČASOPIS TRAMPSKÉ OSADY

SAMOTÁŘŮ

★ JASNÁ HVĚZDA

JARO 1989 se
zvláštní přílohou

AHOJ KAMARÁDI !!

Vítáme Vás u šestého, a nutno dodat, trochu mimořádného čísla našeho časopisu.

Tohle číslo jsme se rozhodli sesmolit nedlouho po odeslání "pětky", a to především v zájmu aktuálnosti i za cenu snížení počtu stran a obsahové pestrosti.

Šesté číslo časopisu ~~bodlák~~ je tedy věnováno především situaci v oblasti organizování oslav sedmdesáti let "oficiální" trampske

činnosti, o kterých jsme se již zmínili v minulém čísle v článku "Blaničtí rytíři", a o snaze jejich organizátorů manipulovat s myšlenkou trampingu podle svých představ a ve svůj vlastní prospěch.

Nechybí však ani pokračování seriálu Modrý tirák, reportáž z expedice k Jižnímu pólu, kterou členové naší osady/jako již tradičně poprvé/podnikli v únoru tohoto roku, a další zajímavosti.

Věříme, že se Vám bude BODLÁK č.6 líbit a že se snad konečně dočkáme i nějakého toho dopisu či příspěvku do obsahu.

Příjemné poctení přeje redakce!

1. Na slovíčko....

2. Mistr dráhař - reklama v Bodláku - Trampský expres

3. Nad dopisy čtenářů

4. Tak kopni do té bedny - povídka

5. Redakční stránka

6. Dobyť jižního pólu II. Douděrovou jihopolární expedicí

7. Fotoseriál

ZVLÁŠTNÍ PŘÍLOHA BODLÁKU věnovaná oslavám 70ti let oficiální trampske činnosti.

1. Jedeme dál aneb Trampský klub důchodců v akci

2. Žabomyší války tramping nepotřebuje - Vokoun(Plzeň)

3. Modrý Tirák - pokračování seriálu

4. Ach, osado - píseň

5. Ten, který byl poslední... - povídka

6. Daktari a Medik - ve spárech trampske mafie

NA SLOVÍČKO...

Časopis Bodlák vstoupil do třetího roku své existence. Překonal první tápavé kroky, zbavuje se školáckých chyb, dospívá. Přesto, nebo právě proto se objevují nové a nové problémy a otázky nutící k zamyšlení. O jednom z nich bude dnes řeč na stránkách, kde se jindy setkáváte s našimi úvodními fejetony. Takže: "Na slovíčko...!"

Otázka: Čtenáři nejvíc poukazují na zbytečnou zdlouhavost některých vašich článků. Konkrétně "Naše řeč" vyšla postupně ve 3., 4., a 5. čísle, a vzhledem k časovému odstupu už nebyla vůbec srozumitelná?

Odpověď: Předně je zajímavé, že čtenáři tenhle úsudek sdělují členům redakce jaksi "soukromě" nebo "mezi čtyřma očima" chceš-li. Proč se teda zatím nenašel nikdo, kdo by sednul a napsal třeba: "Vy šašci, co to tam dáváte, nás to nebaví...", nebo tak nějak podobně. On by měl totiž pravdu, protože musím otevřeně přiznat, že vyznat se v tom vodopádu argumentů a vzájemném osočování (už né polemice) je krajně obtížné i pro mne, který celý tenhle "cirkus" na stránky Bodláku přivedl, natož pak pro čtenáře. Čtenář se v tom nejen nevyzná, on to asi už ani nečte...

Otázka: Víte-li o nezájmu číst tyto - víceméně soukromé hádky, jak říkáš, (viz Bodlák č. 5 pozn. red.) proč potom nadále dochází k jejich uveřejňování?

Odpověď: První a pro náš časopis stěžejní myšlenkou bylo a je poskytnout čtenářům nejen trochu zábavy pro volný čas, ale také možnost vyjádřit své názory na to, co se v trampingu děje, nebo dělo, povídky, poesii... atd.

Proto jsme také hned v prvním čísle uvedli, že zveřejníme k a ž d ý příspěvek který čtenáři zašlou, bude-li v rámci obecně platných norem a na určité úrovni a především bude-li se týkat trampingu.

To samozřejmě platí i v případě, kdy čtenáři napíší, že redaktoři Bodláku jsou diletanti, kteří vůbec neumějí dělat časopis a měli by toho raději nechat! A platilo to i v případě "Naší řeči".

Otázka: Znamená to tedy, že pokud by vám nyní Miloš nebo Ještěr, nebo kdokoli jiný poslal další "reakci" na "Naší řeč", zveřejnili byste jí?

Odpověď: V Bodláku č. 5 bylo oznámeno rozhodnutí redakce o ukončení dalších polemik na toto téma a to právě na základě nezájmu čtenářů o kterém hovoříš a o kterém dnes už víme.

Otázka: Takže o tom, co bude v Bodláku uveřejňováno rozhodují čtenáři ?

Odpověď: Do jisté míry. Časopis děláme především proto, aby byl čten pro potěšení, pro radost a pro zábavu. Kromě toho je to jeden ze způsobů, jak vyjádřit naše stanoviska k určitým problémům v trampingu a sdělit je ostatním. Publikují zde jak ostřílení kozáci trampské literatury, tak i nesmělí elévové, kteří se svým "písmáctvím" teprve začínají.

Na druhé straně je ovšem třeba si uvědomit, že Bodlák, tuším jako jediný časopis tohoto druhu, je čtenářům zasílán úplně zdarma, bez nároku na jakoukoliv úplatu, a to nejen finanční. Xeroxování časopisu je hrazeno z dobrovolných částek členů osady a redakce. To má jednu obrovskou výhodu. Nemusíme si nechat diktovat (často spíš z osobních důvodů a ne v zájmu dobré věci) od různých "zasloužilých" redaktorů a kritiků, co má a co nemá v Bodláku vycházet. Takže: jestliže se mi nelíbí polemika, otočím těch několik stran a nečtu ji. Nemám-li rád poesii, je to stejné. Nelíbí-li se mi celý Bodlák (protože je to slátanina...), pak jej prostě nečtu! Jinejm se líbí, tak ho čtou. Je to jednoduché. A pokud se najde alespoň pár čtenářů, kteří budou náš časopis s chutí číst, neděláme zas tak zbytečnou práci. A radilové si mohou klidně trhnout nohou! Nebo začít dělat vlastní časopis k obrazu svému.

Otázka: Takže odmítáte kritiku?

Odpověď: To přirozeně ne! Naopak, jsme za ni vděční a hlavně těm, kteří nejen kritisují ale taky pomáhají. Ovšem nepřipustíme, aby se vinou dnes tolik populární "t o l e r a n c e", nebo několika notorických kritiků za každou cenu" změnil Bodlák v nudnou snůšku keců, sloužících k vyřizování osobních účtů pisatelu, jako tomu bylo v "Naší řeči". Od začátku jsme se snažili poskytnout prostor k vyjádření všem kamarádům majícím zájem pro tramping něco udělat. K názorům nebo akcím se kterými nesouhlasíme, se pochopitelně stavíme kriticky, ale tak, aby bylo vždy zřejmé, že jde o náš vlastní názor na danou problematiku, se kterými čtenář může - ale nemusí souhlasit! Svůj názor v těchto případech předkládáme k zamyšlení, ale nikomu jej nevnucujeme jako dogma, jako jedinou a neotřesitelnou pravdu.

Otázka: A plány redakce do budoucna?

Odpověď: Plány vlastně neexistují. Každé číslo děláme jako by mělo být poslední. Rozhodně však chceme dělat časopis pro kamarády kteří o něj mají zájem, kteří ho čtou a kterým se líbí - třeba i s výhradami. S těmi druhými se hádat nebudeme. Zabere to spoustu času a je to činnost veskrze zbytečná!!

Otázky kladla: Fousková

Odpovídal: Za redakci časopisu BODLÁK: Daktari

MISTR DRÁHAŘ

Vážení čtenáři !

V pátém čísle časopisu BODLÁK byl v rubrice "Kidovo okénko" zveřejněn názor Kapitána Kida na Houlou a dalšími "autory" propagovanou hru TRAMPSKÝ EXPRES. Strojopisný návrh pravidel hry jsme dočtušeli obdrželi až po vydání 5. čísla, takže se u citovaného článku Kapitána Kida "Proč jsem vypadl z trampského expresu" objevil. Chybu napravujeme otištěním proposit v tomto čísle a omlouváme se za ní.

Je však zarážející, že na výtisku (už ne na strojopisném návrhu!) se objevuje podpis Kapitána Kida jako "ručitele" hry, i když bylo organizátorům známo (a dostatečně srozumitelně dáno najevo), že právě Kid - a možná i jiní - vyjádřil se svým signatářstvím (jak to nazývá Houla) n e s o u h l a s i ! Lze se pak skutečně oprávněně ptát, zda i podpisy dalších uvedených kamarádů nejsou falšovány stejným způsobem ...

Tady už totiž nejde o omyl! Tohle hraničí s podvodem. Konec-konců, páni organizátoři mají dobrou školu, školu portovních krupierů s lidskou důvěřivostí.

chtěli bychom ovšem organizátory Trampského expresu upozornit, že nejsou nejen první, ale ani o r i g i n á l n í, neboť:

VŠEM MILOVNÍKŮM železničních tratí a příznivcům železnice
a železničářů:

V roce 1985 byl při TJ Lokomotiva Vršovice založen

KLUB ŽELEZNIČNÍCH CESTOVATELŮ

všem členům nabízí nejen odborné rady, pomoc začátečnickům, soutěž "ŽELEZNIČNÍ RALLYE" ,24 hodin po tratích ČSD, seriál jízd nákladními vlaky s osobní dopravou, ale také celoroční soutěž:

MISTR DRÁHAŘ

V těchto kategoriích: III. stupeň - po ujetí 5000 km na tratích ČSD
II. stupeň - po ujetí 7500 km na tratích ČSD
I. stupeň - po ujetí 10000 km na tratích ČSD
Mistr dráhař - po projetí všech tratí ČSD

informace obdržíte: TJ Lokomotiva Vršovice
Klub železničních cestovatelů
Praha 10, Vršovice 100 00

**

P.S. podotek: Laskavý zájemce o hru Trampský expres nechtě si povšimnout, že v případě "Klubu železničních cestovatelů" není podmínkou k účasti a vítězství ani adresa, ani název osady.
SOUTĚŽÍM ZDAR A ŽELEZNIČNÍM OBZVLÁŠTĚ !

* TRAMPSKÝ EXPRES

Kamarádi! Kamarádi! Dvacet let uplynulo od velké trampské soutěže hry podobného jména, kdy v několika disciplínách soutěžily stovky osad i samotáře jen pro čest a vítězství své strany republiky. Rozhodli jsme se znovu vyzkoušet hravost a bojeschopnost trampského národa, jen jsme částečně změnilli podmínky boje. Doufáme, že jste stejně odvážní jako vaši předchůdci /které vyžíváme k sopakování zážitků/ a vydáte se s námi na sice jen vyzkoušenou, přesto snad velmi proveditelnou novou stavbu železničních tratí.

Touto sešit lze projet podél severní i jižní hranice vlaken. Rozdělme se - každý podle vlastního přesvědčení /sympatií, campu, bydliště/ na dva tábory, z nichž každý bude stavět jednu z tratí. Trazy jsou dány a jsou na kilometr stejně dlouhé - měří 1338 km. Kamarádi z Čech a Moravy staví od západu, ze Slovenska od východu. Kde se skončí, záleží na vás.

Severní cesta: Františkovy Lázně - Trávníčky - Chomutov - Most - Louka - Oldřichov - Džbán - Benešov n.P. - Jedlové - Česká Lípa - Liberec - Železný Brod - Stará Paka - Trutnov - Teplice n.M. - Týniště n.O. - Hambovice - Šumperk - Olomouc - Opava - Bohumín - Žilina - Poprad - Plaveč - Prešov - Strážske - Michalany

Jižní cesta: Františkovy Lázně - Cheb - Pláná u M.L. - Domažlice - Horažďovice - Strakonice - Volary - České Budějovice - Jihlava - Okříšky - Znojmo - Hrušovany - Břeclav - Bratislava - Štárove - Zvolen - Košice předm. - Michalany

Stavět budete po 100 m úsecích, čili za 1 bod z každé disciplíny přibude 100 m tratí. Nyní kde můžete sbírat body:

1/ Popiš, vyvysli přešední, novou soutěž či hru na potlach nebo na vandr. Hodnotí se atraktivita, proveditelnost, vtipnost, nápaditost. Hodnoceno 1 - 5 body.

2/ Vyhledej, projdi a popiš tzv. „mrtvé tratě“ ČSD kdekoliv ve státě. Za mrtvou trať považujeme minimálně 500 m bývalé železnice, dnes již nepoužívané k běžnému provozu. Můžeš trať více popsat, vyfotografovat, udělat náčrt, vytipovat hezká místa pro vandr v okolí, zjistit technická data. Pokud trať leží u státní hranice a sa ní je opět používána, nevaď - rozhodující je čs. úsek. Hodnoceno 1 - 10 body.

3/ Vzpomeň si /vyhledej/ na 50 písniček jakéhokoliv žánru z českým nebo slovenským textem, v němž se jakýmkoli způsobem vyskytuje železnice /také koleje, semafor, hobo atd./. Napiš jejich názvy /neznáš-li přesně, pak raději i úryvek textu/ a pokud možno také jejich autory. Základních 50 písniček je za 5 /bez autora/ či 10 /se správnými autory/

aneb

SEVER PROTI JIHU*

body, za každých dalších 5 písniček je jeden bod. Méně než 50 nehodnotíme.

4/ Vyrob a pošli samrátka z potlachy, akce či k této hře. Hodnotí se výtvarný návrh, provedení, jednoduchost výrobní technologie. Hodnoceno 1 - 5 body, absolutní vítěz této kategorie obdrží 50 bodů a právo vyrobit samrátka pro všechny účastníky hry.

5/ Vyvysli a napiš /nebo vyhledej ve vlastníu/ co nejlepši, nejzajímavější, nejvtipnější nebo nejchytřejši zápis do cancáku. Nejvýše však tři věty do 50 slov. Hodnoceno 1 - 5 body.

6/ Pošli co nejvíce různých vlakových jízdenek vydaných na konkrétních stanicích alespoň tratí, kde to dál neježe /patří sem i pohraniční stanice, např. Lichkov, ty běžné jsou Dobříš, Slavonice, Radnice.../. Z jedné stanice smí každý poslat jen jednu jízdenku /i vypeanou převodčím/ datovanou s období průběhu hry. Hodnoceno - 1 jízdenka - 2 body.

Neří mutné zúčastnit se všech disciplín, minimum je však pět, přičemž samrátka je povinné. Získané body se přičítají táboru, k němuž se se přihlásíte. Ale aby to nebylo tak jednoduché - mezi trampy jsou i „indiáni“, hlásící se k odkazům tohoto národa. Ti přece tratě nebudují, naopak bourají! Pokud by se tedy někdo z vás přihlásil do tábora indiánů, napiše i proti které straně bojuje a podle počtu bodů, jež získal, bude odpovídající kus ubourán. Protože však indiáni nemají potřebnou techniku, bourají svými body pouze polovinu vzdálenosti, čili jejich zisk se dělí dvěma.

Všechno bude jednou asičně hodnotit a body počítat porota ve složení: Davy, Houla, Jupp, Sint, Tony Linhart, Trhač a Vokoun. Prábně výsledky postupu tratí se budete dozvídat ve všech trampských tiskovinách včetně Táborového ohně MS, stejně jako nejzajímavější soutěže, zápisy do cancáku, dozvíte se, kde získal nejvíce bodů apod. Na závěr se pokusíme vydat sborníček obsahující tipy se všech disciplín pro všechny zúčastněné, obdržíte vítězné samrátka a budete mít /doufáme/ dobrý pocit z vítězství nebo aspoň boje o ně.

Co zbývá: termín soutěže - bojovat začnete 21.3.1989, hru ukončete 31.10.1989. Zásilky označené na obálce „soutěž“ pošlete na adresu:

David Keřut, Pecháčkova 7, 150 00 Praha 5

Pokud nechcete stát v anonymitě a přijít tím o možnost vítězství v disciplínách, připište zpáteční adresu, jméno osady, případně i rok jejího založení. A především prohlášení, ke komu se hlásíte.

Těšíme se na čestný boj na železničních stezkách!

Belmondo, Braggi, Davy, Houla, Huberík, Jupp, Kapitán Kid, Kayman, Miki Ryvola, Samson, Sint, Tony Linhart, Trhač, Vokoun a Wabi Ryvola

Nad dopisy čtenářů

V poslední době do redakce časopisu Bodlák došlo několik dopisů s dotazy na hru Trampský expres. Jde patrně o omyl v adresátech, avšak některé dotazy a návrhy se nám zdály tak zajímavé, že jsme se rozhodli seznámit s nimi i Vás!

Seřas, T.O. Polární záře - Kolín

.... jako nejstylovější kamarátko do hry Trampský expres navrhuji kolo z železničního vagonu. U nás v Kolíně se jich válí k nepotřebě celá hromada. Kolo stačí pouze provrtat a přidělat provázek na zavěšení....

T.S. Fousáč - Praha (t.č. Praha Ruzyně)

Ahoj kamarádi z poroty Trampského expresu!
Píšu vám z výkonu trestu, kde jsem za vykradení nádražní pokladny. Ten pytel jízdenek z konečné stanice vám pošlu jen co mě pustěj....

Podlejš, šerif T.O. Gold river - Poděbrady

.... a tak Vám za celou osadu posílám ten "nejlepší zápis do cancáku":

"At žijí drazí, slavní a přitom skromní a obdivuhodní, nezištní organizátoři hry Trampský expres. Sláva Danymu, Houlovi, Juppovi, Sintovi, Tony Linhartovi, Trhačovi a Vokounovi!"

- redakce -

VRAZEDNA' NOC 305 12.6.7 1988

TAK KOPNI DO TÝ BEDNY

Sněžilo. Bílý chuchvalce lítaly vzduchem jako za starejch zlatejch časů pana Lady, až se na parapetu usadila docela solidní vrstva. Kamna hučela na plný obrátky a v rohu svítil vánoční stromek. Mezi tím lítal hospodskej zvanej Kšanda s věncem púllitrů v obrích pazourách a krátkozrakejma vočima šmidral po štangastech. Seděli jsme s Tonym až úplně vzadu pod papundeklovým Švejkem a upíjeli nejmiň čtvrtěj grog, protože jsme se pořád nemohli dohodnout, jestli počkat na courák do Prahy a nebo překlepat ještě jednu noc nahore v kopcích a přijet na Štědrej den domů zmrzlí jako psí lejna. Kluk u vedlejšího stolu mlátil do laciný kytary a donekonečna nabádal okolosedící strejce, at kopnou tý bedny, aby panstvo nečekalo. Byl to takovej ten den blbec, co se vobčas vyskytne, a vůbec nic kromě toho sněhu za voknem nenasvědčovalo tomu, že vánoce jsou za dveřma.

"Neumíš taky něco jinýho?" zeptal se do prostoru Tony "Umím, ale nechce se mi ..." odvětil. Trhalo nám to uši i v tom řevu kolem. Tony si dal další grog a začal rozvádět svoji nejoblíbenější teorii o rozdílů mezi ženskou a mužskou inteligencí. Znal jsem to nazpamět.

"Tam je furt ten Ámol, sakra! Copak to neslyšíš? A dolad si to éčko." přerušil Tony svoje myšlenkové pochody a radil klukovi s kytarou.

"...ovšem nejhorší na tom je, že když ženská získá určitý vědomosti, například vysokoškolský vzdělání..." Nevydržel. "Teda to je kráp, dyt ti to ani neladí v polohách."

"Mě je to fuk", řekl kluk a chtěl asi ještě něco dodat, ale Tony vystartoval: "Ale mě ne, sakra! Máš to rozjetý, že se to nedá poslouchat. Že si takovej kráp někdo může koupit!" Byl vytočenej, to sem poznal. Kluk přestal hrát a ~~řekl~~ povídá: "Seš blbej, to byl dárek." Řekl to tiše, docela tiše. A pak se stalo něco, co jsem u Tonyho za ty léta co spolu jezdíme zažil poprvé. Levačka mu vylítla jako pružina a sevřená pěst na jejím konci narazila na klukovu bradu. Zarachotily židle a hospoda stichla. "Tak pánové tohle né, to si běžte vyřídít ven!" hnal se k nám Kšanda a mával rukama jak větrnej mlejn: Kluk se pomalu zvedal. Najednou vypadal větší a taky setsakra ramenatější než se za tím stolem původně zdálo. Ze rtů mu tekla krev a já viděl, jak se Tony scvrkává do židle. Tohle byla jenom jeho šou a on to dobře věděl. Nemělo cenu nějak zasahovat, takže jsem jenom typoval. Nebylo to těžký. Jeden z nich měl šanci, ale Tony to nebyl. Pak mě napadlo zkusit je ukecat, ~~že~~ než jsem stačil něco říct, kluk promluvil. Hlas měl smutnej a docela studenej. "Byl to dárek" povídá. "Vánoční dárek vod holky, která věděla že už jí nebude potřebovat..." Pak úplně tiše postavil převrácenou židli, sedl si a přejel prsty po strunách. Na přední desce svítil čerstvej škrábanec. "Do prdele" zamumlal Tony. Zved se. "Srovnej to" řekl, dopil a vypad ze dveří.

Počkal jsem až se Kšanda přihásí s účtenkou, pak jsem hodil usárnu na záda. Popruhy důvěrně zavrzaly. V rohu svítil vopelichaný vánoční stromek a kluk už zase zpíval vo dlouhý cestě do nebe.... Byl to prostě den blbec. Za vesnicí jsem narazil na Tonyho stopy. Mířily tam nahoru, do kopců, kde se dá na ledacos zapomenout.

Redakční stránka

Filmový režisér Martin Faltýn (jak už jsme vás informovali v předchozích číslech Bodláku) připravuje natáčení ojedinělého celovečerního snímku s trampskou tematikou. Pomoci mu můžete i vy! Své příhody a zážitky z vandrů, potlachů a vůbec s trampingem spojené, můžete zasílat k nám do redakce časopisu Bodlák. Pro příští číslo

připravujeme s Martinem rozhovor právě na téma tohoto filmu.

SLEDUJTE DALŠÍ ČÍSLA
BODLÁKU

.....

Dnes vám Martina představujeme ve filmové epizodě divadla "Sklep" nazvané "Na brigádě", kde si zahrál člena ČSM

M.F. vpravo
(foto: čas. Kino 9/89)

Tisková chyba

Redakce občasníku Bodlák se omlouvá kamarádovi Milošovi Hlávkovi za tiskovou chybu, která vznikla opisem. Správný název básně na stránce poesie "Mi & Ko" Letní čas, má být První máj. V druhém řádku vypadl jeden verš. Ještě jednou se omlouváme!

Redakce

DOUDĚROVA

JIHOPOLÁRNÍ EXPEDICE

dne 17.2. 1989 se uskutečnila další výprava k dobytí Jižního pólu /JP/. Předčelé expedice byly pouze anglické a norské. Té první se zúčastnila jedna norská pod vedením jakéhosi Amunsena a jedna anglická, kterou vedl W. Scott. Pól byl sice dobyt, ale jejich špatná výstroj a výzbroj a téměř nulové znalosti polárních krajín způsobily velké ztráty a cenu vítězství příliš riskantní. Proto zařadíme tuto expedici do skupiny mrtvých výprav. Další, tedy první expedice byla již podstatně připravenější, a právě té se zúčastnila také expedice Douděrova pod názvem První Douděrova Jihopolární Expedice. I zde se však stále daly vytknout nedostatky a selhání techniky i lidí bylo i zde patrné (zde mám na mysli selhání jak fotografa, tak i fotoaparátu).

Tolik pravi oficiální prameny. Znalci paměti H.V. Douděry však dobře vědí, že skutečnost je zcela jiná. Piše se v nich, že první kdo se vydal k JP nebyli Amunsen a Scott, ale dobrý přítel H.V. Douděry František Potápků. Jeho převratný vynález -hledání JP antimagnetickou metodou upadl v zapomnutí. A dnes také málokdo zná, že to byl právě on, kdo stánuł jako první na JP. A právě to bylo úkolem II. Douděrovy Jihopolární Expedice /DJE/-seznámit veřejnost s těmito fakty, najít důkazy o dobytí JP F. Potápkou a zjistit přesný datum dobytí JP.

Je 18.2.1989. V předvečer II. polární expedice se sjíždějí odvážní polárníci na základnu, polární pořadatelé vyhledávají test, který má prověřit jak jejich fyzickou připravenost, tak i teoretické a praktické znalosti. Všechny skupiny byly uznány schopnými, i když některé hledaly na JP zvířata, která tam nikdy nežila a jiné hledaly na JP místa, která se nacházejí na zcela jiných částech zeměkoule. Nic zle nevcalo polárníkům jejich přesvědčení, že pól zcela jistě najdou.

Je ráno 11.2.1989, na dlouhou cestu se vydává 5 skupin a začíná náročný závod s časem, která výprava dojde jako první na JP? Další řádky jsou psány z pohledu DJE, kterou zastupovali představitelé Douděrovy kanceláře. Výpravu tvořili tři ostřílení III. profesionálně ve složení -taktik a znalce všech polárních a technických-

-člaňák,požární a bezpečnostní technik a zástupce pro věci sportovní-
-Doktari a vedoucí výpravy-vedoucí souděrový kancelářc-Heřik.

Je 11.2.1989 3⁰⁰ hod.střečoevropského času.

Výňatek z deníku IJC/DDJE/ :

- 3⁰⁰ - na cestu se vydává první poražená expedice
- 3⁰⁵ - na cestu se vydává druhá poražená expedice
- 3⁰⁵ - na cestu se vydává ~~čtvrtá~~ poražená expedice a také slavná DJE
- 3¹⁰ -na cestu se vydává pátá poražená expedice

Polárníci stoupají v zoufalém tempu po stěnách ledovce na polární planiny.Každý se snaží setřást své protivníky.Volíme taktický manévr ke znatení ostatních.Všichni jdou za námi,odbočujeme proto z cesty, doufáme že se také přidají,poté je necháme předejít a vrátíme se na původní trasu.Odbočujeme,avšak nikdo se nepřidává,všichni jdou vytyčeným směrem.Složitým výpočtem podle Thomasovi věty vypočítáváme pochodový úhel, který nám má zkrátit vzdálenost k prvnímu cíli naší cesty a vrátit nás na původní směr.Manévr se podařil,vracíme se na pův původní trasu,a zdá se,že jsme se zbavili soupeřů.

Výňatek z deníku :

- 3¹⁵ - konečně jsme setřásti nepřítelc,optisty se však zdá,že jsme poslední.
- 3²⁰ - využitím samoty,vedoucí výpravy vyhleduje nástup-určujeme místo expedice "Není důležitá vyhrát,ale zvítězit.
- 3²⁵ - dorážíme na první stanoviště.

Je optiční úkol pokračujeme v cestě ,v 3³⁰hod.dorážíme ke stanici kabinovka a nic nejezdě,musíme pokračovat pěšky.Polští složitý úkol-nejednodušší na světě.Složek odcházi signalizovat,instrukce jasně kladí-žde vyřídí je němý,podvysílání zprávu okamžitě spálit.

Dochází k hůde,ada němý může pískat.Nakonec člaňák píská.

Výňatek z deníku

- člaňák píská
- přichází na přiléhající ledovce
- člaňák vyhledává vysílání
- vysílání je nikde neobjevit,vysílání tak rychle,že jednotlivé prvky odpady sledují spíše uhy v jeden dlouhý hvizd.
- optiční úkol dá se řídit,ale nikdo není proč,
- optiční úkol přelévá ústředí od ústředí, a znamená nám,že odcházi
- optiční úkol přelévá ústředí od ústředí, a znamená nám,že odcházi
- optiční úkol přelévá ústředí od ústředí, a znamená nám,že odcházi

Opět se vydáváme na cestu po sychravých pláních plných sněhu a ledu. Ztrácíme cestu a dostáváme se do jehličnatého lesa. Cesta lesem rychle ubíhá. Po půl hodině cesty vycházíme na dvůr hospodářských budov, zjišťujeme, že jsme v polárním kravině. Domorodá pracovnice nás seznamuje s chovem polárních krav. Odcházíme s neobjasněným problémem - kde se krávy v době polárního dne pasou?!

Vycházíme z objektu budov a dostáváme se k polární osvěžovně.

výňatek z DDJE : —

-narážíme na polární osvěžovnu-otevřeno za 15min. Bojíme se časové ztráty a pokračujeme v cestě.

-druhá polární osvěžovna-otevřeno za 50min., čekáme.

osvěžovna otvírá

-neuvěřitelné, polární domorodci znají biliár

-sportovní zástupce reprezentuje výpravu

-poslední šlouch-plátno praská

-přecháme, všude hustý porost, asi kleč

-narážíme na stopu velké bosé nohy-bezpochyby to bude sněžný muž

-neustále mám pocit, že jde někdo za námi

-sněžný muž již na dohled

neustále mám pocit, že jde někdo za námi

-všude samé bahno

-sněžný muž klouže a padá, zdá se nám ale nějak malý

-už k němu natahuji ruku a už

-Daktari dostává lahmem do hlavy

-padá na nás lavina bahenních koulí, otáčíme se, za námi stojí

stejný sněžný muž, ale asi šestkrát větší

-mládě sněžného muže přehá a dospělý samec odchází

-Daktari, který dostal několik koulí do hlavy tvrdí, že všude kolem je sníh a staví sněhuláka

-sněhulák nedrží, a proto odléváme stopu mláděte a pokračujeme v cestě

-nacházíme stopy po jakési výpravě

-již není pochyb, že se jedná o stopy výpravy F. Potápky, zřetelně rozeznáváme jeho ploché nohy.

-postupujeme nezadržitelně po stopách, před námi se na sněžné pláni tyčí vyoněný sloup zaražený v zemské ose!

Zde končí DDJE.

JF byl skutečně dobyt a u něj nalezena nazvětný důkaz o tom, že zde byl F. Potápka. Pomocí Potápkovy antimagnetické metody byl zmapován celý JF. Tato metoda se zakládá na teorii mag. pole. Je-li

Severní pól kladným pólem magnetu, musí být JZ záporným pólem. Dva stejné póly se odpuzují silou X . F. Potápka umístil do vypočítané výšky X magnet stejné polarity, jakou má JZ a poté ho pustil. Nacházeli se magnet přesně nad pólem, zůstal stát ve stejné výšce, do jaké byl umístěn. Po zapojení antipolarizačního členu spadne magnet na zem, na která drží silou $-X$. Aby se magnet nepropadl do sněhu, byl opatřen dřevěnou deskou, na které stál. A právě tento magnet byl vykopán 1,24m hluboko a 23cm severně od zemské osy JZ. Na spodní straně desky byl zaznamenán přesný datum objevení JZ F. Potápkou a podpisy všech členů expedice. A posledním velkým objevem DLE bylo vysvětlení některých nejasností týkajících se předchozích výprav. V některých případech se stávalo, že konzervy, které sebou polárníci měli byly znehodnoceny rozpadem obalu. Dlouhá léta se to vysvětlovalo rozpadem cínu v nízkých teplotách, avšak II. DLE učinila světový objev, rozpad konzerv zapříčinil právě magnet F. Potápky, který vyvolal sériové bludné mag pole, které způsobuje rozpad některých látek - např. cínu. Přestože na polárníky byly kladeny velké nároky, polární organizace se jim cestu k pólu snažili ještě ztížit. V popisu cesty popisují odbočku u velkého dubu. DLE se však zmást nenechala a bezpečně našla odbočku u velkého buku. Vždyť již F. Potápka psal: "Na pólu nerostou žádné duby!". Jako důkaz jsme předložili ike bukvic vycílené na buku. Závěrem bychom rádi, že DLE splnila své poslání na 100% a navíc odhalila skutečný datum dobytí jižního pólu - 11.2. 1902!!

MUC

Č Á S T II

PO NĚKOLIKAHODINOVÉ CHŮZI NARÁŽÍ DJPE
UPŘÍ CESTĚ K PÓLO NA KRAVÍN, KTERÝ DO-
BÝVÁ A ZIKÁVÁ ZNALOSTI Z CHOVU POLÁR-
NÍCH KRAV.

SPECIÁLNÍ ŌŘEDNICKÉ POLÁRNÍ KUPRY
KTERÝM VYBAVILA DJPE DOUDĚROVA KANCELÁŘ.

V POLÁRNÍCH KRAJINÁCH ZNAJÍ TAKÉ
SPOLĚČENSKÉ HRY-DAKTARI PŘI
ZÁVĚREČNĚM ŠTOUCHU

P O Z O R S T O P A S N Ě Ž N Ě H O M U Ž E !!

NA CESTĚ K PÓLU

POZOR - STOPA SNĚŽNÉHO MUŽE DETAILNÍ ZÁBER

SLAŇÁK ODHALIL CHYBU ORGANIZÁTORŮ, DUB JE VE SKUTEČNOSTI BUK. JAKO DŮKAZ PŘEDKLÁDÁ BUKVICI.

NEPŘÁTELSKÉ EXPEDICE PŘI ODPOČINKU.

ČÁST V.

ZÁVREČNÉ SKUPINOVÉ
FOTO

ZEPŘEDU

ZEZADU

DOUDĚROVA JIHOPLÁRNÍ
EXPEDICE NA JIŽNÍM PÓLU
VCESTOVNÍM OBLEČENÍ

JEDEME DÁL

ANEŽ

TREMPSKÝ KLUB DŮCHODCŮ V AKCI

Nevěřil jsem v neskonalou samolibost, nevěřil jsem v hloupost a naivitu. Nevěřil jsem Ještěřovi ze Zlína, který mě na sklonku loňského roku varoval, že jakákoli - a to i záporná reakce na připravovanou trampskou show Trampklubu a Seniorklubu Praha bude jen posilovat pocit velikášství šerifů a členů těchto sdružení.

Zkušenost z posledního lednového víkendu mě přesvědčila o bláhovosti mého počínání!

Nuže přátelé: "Byli jsme přítom!"

Jedinou reakcí na "otevřený dopis" naší redakce a osady (se kterým jste se měli možnost seznámit v Bodláku č. 5) upozorňující na některé negativní důsledky konání oslav 70ti let trampingu v Československu a především na jejich nesmyslnost, byla pozvánka na "Setkání šerifů a zástupců osad" ocitnuvší se krátce po Novém roce v naší redakční poště.

Už samotný termín akce - sobotní odpoledne a večer - byl vybírán s ohledem na ideální využití víkendu přítomnými trampy, čímž se organizátoři téměř vyrovnali nápadu vysílat Radioportu v sobotu dopoledne! Aby příchozí ani na chvíli nezapochyboval kde se ocitl, byl mu hned u vchodu do sálu předán (samozřejmě proti podpisu) "Pamětní list" (). Procházeli jsme sálem mezi otřásněnými a obšitými Johnny, Pedry, Vlky, Sevaky a Donaldy a hledali někoho z té "...střední, poválečné i té nejmladší generace trampů..." Asi měli všichni zarděnky, nebo je schvátla jiná zákeřná choroba, protože věkový průměr přítomných se pohyboval mezi šedesáti až stopěti lety. Byly to skutečně neopakovatelné chvíle! Tolik domovenek, lilii, vlaječek a ostatních relikvií pohromadě, jsem skutečně v životě neviděl. Někteří kamarádi měli dokonce nášivky tolik, že pod nimi přestávala být patrna podkladová látka jinak slušivých trampských stejnokrojů.

Opodál provozovala stánkový prodej T.O. Černý totem. Kalendáře, vlaječky, odznáčky - všechno k mání. Také jsme si jednu koupili. (Jen za 10,- korun!)

Zatímco jsme se usadili za stolem, kolovala sálem další podpisová kniha, určena ovšem nejspíš pouze pro trampskou elitu. Stejně záhadný byl důvod rozmístění červenobílých kartiček s javorovým listem po všech stolech, na jejichž rubové straně stálo čtyřjazyčné vysvětlení vzniku Kanadské vlajky. Čeština tam tak trochu scházela....

Akce, započala o necelých třicet minut později zahajovacím proslavem Šerifa Senior klubu Praha Bílého Pedra, který prohlásil, že všechny vítá, Citát: (pozn.red.): "...i ty trampy, kteří třeba ani nemají razítko a papír s hlavičkou..." Aparatura záhy vypověděla službu a tak "spíkr Pedrák" pokračoval "živě". A snad aby svým slovům dodal důraz, se sklenkou rumu v ruce. Nezapoměl rovněž pronést "tradiční" tramský přípitek (sál bouřlivě opakoval slovo od slova), připomínající tak trochu zoufalé veršičky objevující se v restauračních zařízeních čtvrté cenové skupiny, a končil hromovým výkřikem "jedeme dál" (kam, to nikdo blíže nespecifikoval...) Seznámil rovněž přítomné se skutečností, že na adresu SCP a TCP došly dopisy: Citát: (pozn.red.) "...od různých trucpart, třeba jen dvou - tří lidí, kterými se bude Rada starších zabývat..." Připomněl, že toto setkání je opět po sedmi letech a že slibovaný adresář udělán není a dělat se nebude (?) Poté následovala kulturní část programu - vystoupení Dua Senior klubu, tria Modrá kobza a Dua Cervánek.

Charakteristickou kulisou byl pak cinkot püllitrů z blízkého výčepu a rostoucí hovor v řadách publika, uměrný množství konzumovaného alkoholu.

Po přestávce ohlásil Bílý Pedro promítání filmu "Od pobřeží k pobřeží" jako: Citát (pozn.red.): "...film z doby, kdy tramping kristalisoval, když se dobýval Divoký Západ..." (že by zase chyba ve výpočtech? pozn.red.)

Krátkometrážní černobílý film který vzápětí následoval, byl tedy buď "důkazem" pro oprávněnost oslav 70 let trampingu (??!), nebo praktickou výukou angličtiny.

Nejúspěšnější kamarádi v odbornosti Tramp - opilec se dostávali do své formy a za hlasitého pokřiku umí tloukli po shlédnutí filmu nadšené püllitry o stůl. Zda uměl režisér, kameraman, nebo výčepní nám nebylo známo. Krátce poté přistoupil Bílý Pedro k vyhlášení tzv. "zlatého hřebu večera", kterým měly být zprávy přítomných šerifů a zástupců osad o postupu příprav na oslavy 70 ti let oficiální tramské činnosti a dalších akcích. Po několika oznámeních o pořádání výročních ohňů rozvířilo poklidnou hladinu debaty v duchu oblíbené "t o l e r a n c e" pod heslem "Vždyt jsme vlastně všichni kamarádi", vystoupení kamaráda z Beskyd, který několika větami vyjádřil nesouhlas svůj a kamarádů jenž zastupoval, s pořádáním jakýchkoli oslav či výročí "o f i c i á l n í" činnosti. Byl umlčen výkřiky "fuj, vyhodte ho" a jinými - zářným to příkladem kamarádství a svobodného myšlení.

O toleranci a svobodě vyjádřit vlastní názor na zmíněné oslavy sedmdesáti let trampingu se v této atmosféře nesnášenlivosti s jakýmkoli jiným názorem neslo několik dalších projevů, včetně vystoupení k. Sedého Vlka. Situace posléze dospěla do stádia, kdy se společnost nacionalisticky rozdělila na tábory českých, moravských a slovenských trampů, které se - jakoby náhle zapomínajíc na proklamovanou bezvýznamnost podobných dohadů o tom "k d y" tramping vznikl, přely o to "k d e" tramping vznikl.

Oživení v sále přineslo snad až naše zhruba desetiminutové vystoupení, ve kterém jsme v krátkosti připomněli některé přinejmenším sporné body vydané výzvy k oslavám výročí trampingu, týkající se zmíněných vekových kategorií a dalších nesrovnalostí. Ke cti neoficiálního vedoucího diskuse Bílého Pedra nutno dodat, že dokázal mírnit výkřiky nevole a invektivy vůči nám do té míry, že jsme

mohli svoje improvizované diskusní vystoupení dovést do konce a poté jsme byly napadeni toliko slovně, nikoli fyzicky! Příval spílání které zcela jasně dokázalo totální nechut pochopit nebo alespoň uvažovat o přednesených názorech ukončil Bílý Pedro o chvíli později tím, že pozval na jeviště další účinkující. Zábava však upadala a hudebníci jen ztěží překřikovali vzrůstající hluk v sále, ze kterého se začali do svých domovů trousit první návštěvníci. Komédie plná omylů byl dohrána, jen potlesk nebyl příliš na místě.

Nemusím se dovolávat svědectví o tom, že jsem vždy (a nejen já) ctil a choval v úctě staré trampské "pardy".

Byly kdys doby, kdy jsem se jim dokonce obdivoval a kázal pokoru trampským šedinám, které - domníval jsem se - n e m á m p r á v o k r i t i s o v a t. Události posledních měsíců mne však rozhodně přesvědčily o opaku.

A hořká vzpomínka na rozhovor s jedním členem dua Červánek krátce po našem vystoupení na srazu zástupců a šerifů osad, který definitivně utvrdil mé současné názory, a který byl více-méně monologem s trapným, jakékoli slušnosti postrádajícím závěrem, zůstane nejspíš nejsmutnější tečkou za oním večerem. Přístup na hony vzdálený rozumné debatě, ukázkový příklad zášti a pocit nadřazenosti (a jedinečnosti) kamaráda z dua Červánek jen potvrdil neudržitelnost vyrčených názorů a strach z opozice. Strach z procitnutí, z pohledu na skutečnou tvář trampingu, strach který je tak typický pro starou trampskou generaci a stává se hnacím motorem pro ještě větší a nabubřelejší křik ve jménu "pravého trampingu".

Neprotestovali jsme, jak se kamarádi z TCP a SCP mylně domnívají, proti oslavám sedmdesáti let trampingu které si v rámci s v ý c h osad pořádají. Protestovali jsme a protestujeme proti oslavám 70ti let o f i c i á l n í trampské činnosti v rámci (a ve jménu!) všech trampů v Československu. Ostatně tento názor jsme vyjádřili už v Bodláku č. 5.

Jak si mohou dnes ti, kteří se po desítky let nedokázali sjednotit (názorově i jinak), kteří se nedokázali dohodnout ani v těch nejbezvýznamnějších maličkostech, jak si vůbec mohou dovolit hlásat sjednocení? Poučovat? A kárat - tak povýšenecky, jako kárá špatný pán svého psa. A když ho jen tak z rozmaru, či z vlastní pýchy hodlá utratit, najednou se diví, když pes začne štěkat a kousat, dávaje to psovi za vinu, ne svoji pýše a hlouposti.

Kdo Vám dal právo mluvit jménem v š e c h trampů Československa vážená Rado starších? Právě Vám! Vám, kteří trampingem nazýváte sebelítost, chlást a sobotní výlety do dobře vytopených komfortních chat! Včas odejít to je velké umění. Být kamarádem, který za mladých (zdravých a jiných) časů trampoval, nebo troskou trampa vymetající lokály a brečící do piva "když táhne bílý losos peřejí", to je nejspíš to, oč tu běží. A to je to, co jste nepochopili!

Následující "usnesení Rady starších" bylo předáno všem přítomným

K a m a r á d k o , k a m a r á d e , o s a d o !

V průběhu léta 1988 jste od nás obdrželi výzvu ke společné účasti na uspořádání vzpomínkových ohňů ku vzniku trampinku v Československu před 70 ti léty.

Ne každý z vás pochopil smysl a podstatu celé akce. Někteří kamarádi si naši snahu vysvětlovali jako projev "slavomanství" a snahu organizovat trampink, nebo dokonce diktovat, jak a co má dělat. Proto se Rada starších, ustavena pro tyto účely v červnu 1988 se zástupců různých osad, uvedených v naší výzvě, znovu sešla, aby zvážila kladné i záporné ohlasy a rozhodla, zda v roce 1989 navrhované akce uskuteční, či ne, případně v jakém rozsahu a podobě. Po důkladném zvážení všech připomínek, at kladných, či záporných, se jednoduše rozhodla, uskutečnit navrhované akce a vyzvat celou trampskou veřejnost, aby zvážila, zda se spolúčastní, či svolí případně jinou formu oslav 70 ti let trampinku v Československu. Pro vaši informovanost uvádíme časový sled a rozvrh pořadí k tomuto výročí:

- 28.ledna 1989 v Praze - "Setkání šerifů a zástupců osad" - připraví Senior Club Praha
- 17.února 1989 v Praze - "Přehlídka trampských duetů - Memoriál Zeleného kruhu"-připraví Senior Club
- 17.března 1989 Praha - "V.GRAND PRIX PRAHY trampské písně - Memoriál Jendy Kordy" - připraví Tramp Club Praha
- Ř í j e n 1989 Praha - Setkání trampských skupin a sólistů. Výběr účinkujících si převedou jednotlivé kraje samy. Bude spojeno s výstavou trampských výtvarníků oborů řezbářství, fotografie, malířství a kresba, "Bílí Indiáni" a podobně. Připraví Rada starších - pořadatelé budou všechny trampské skupiny, osady a kraje, které se přihlásí ke spolupráci.

V průběhu roku 1989 - při táborových ohních na jednotlivých osadách - vzpomenout 70 ti let trampinku v Československu.

Kamarádky a kamarádi ! seznámili jsme vás krátce s akcemi, kterými chceme uctít 70 let trampinku u nás. Víme, že již před I.světovou válkou lidé utíkali do přírody, ale až v letech 1918 - 1919, v souvislosti se vznikem Československé republiky, lze mluvit o československém trampinku. Je proto pochopitelné, že některé osady oslavily vznik trampinku již v roce 1988 a jiné ho oslaví v roce 1989. Je nyní na vás, zda se i vy připojíte, nebo ne. Všechny, kteří se chtějí účastnit, případně pomáhat, srdečně uvítáme.

Kamarádsky upřímně zdraví Rada starších:

Mírek Štván "Bílý Pedro"-šerif Senior Club Praha, Honza Hazuka "Rejše"-šerif Tramp Club Praha, Petr Křivohlávek "Lochner"-šerif TO Černý Totém, Petr Guth - TS Zlatý Orel Praha, Loňamil Rohrich "Komár"-TO Komáři Plzeň Jára Husička "Spring"- TO Utah Bratislava, Honza Slováček "Šedý vlk" - Tramp Club Praha, Jirka Kasík "Patrik"-TO Zlatá Řeka, Běda Berdych - TO Modrá Kotva Buben

Vaše připomínky adresujte na tyto adresy:

Mírek Štván, Koněvova tř. 67, Praha 3-Žižkov, 130 00
 Honza Slováček, ul. Mládeže 8, Praha 6-Břevnov, 169 00

Akce podobného druhu s rozdílným obsahem, ale jedním cílem se v poslední době staly více než modní. Každý z jeho organisátorů, nebo alespoň známých organisátorů, vysvětluje své pohnutky jinak. Někdo heslem: Citát (pozn.red.) "...využít příznivého větru" jiný "vše pro trampy". Je však nutné si uvědomit jak může být tohle "ušlechtilé" jednání zákeřné a k čemu je možné ho zneužít. Samotní organizátoři, ať už z jakýchkoli zjištěných či jen zdánlivě nezištných pohnutek, se často i nevědomky nechávají zmanipulovat a sami se stávají podobnými manipulátéry s lidskou důvěřivostí, ochotou a vírou. Pak nás zákonitě napadne odpověď na otázku, kam vede ona halasně propagovaná organisovanost a tolerance, a k čemu podobné akce mohou sloužit!

O kamarádech z tramského plátku Letokruhy se rozhodně nedá tvrdit že by s našimi radikálními postoji často souhlasili (někteří členové jejich redakce jsou dokonce aktivně zapojeni do akcí podobného druhu). Přesto bych případným zájemcům doporučil rozhovor s Lisákem (Plzeň), který vyšel právě v druhém čísle tohoto časopisu (Letokruhy pozn.red.) a nás jen utvrzuje v přesvědčení, že nejsme se svými názory osamoceni.

Jsem dalek toho, předkládat několik postřehů které jste právě přečetli za názor jediný a správný a nezříkám se diskuse o něm, avšak skutečnost, že tramping zůstane trampingem pouze za předpokladu volnosti, svobodného názoru a neorganisovanosti, je neoddiskutovatelný!

- dRi -

V souvislosti s problematikou oslav sedmdesáti let "oficiální" trampske činnosti jsme obdrželi k uveřejnění i následující výzvu kamaráda Vokouna z Plzně:

ŽABOMYŠÍ VÁLKY TRAMPING NEPOTŘEBUJE

Kamarádi, spor o výročí trampingu, který už delší dobu probíhá u trampských ohňů i na stránkách trampského tisku mi v dnešní době připomíná dva chlapečky na pískovišti, kteří se tahají o kyblíček a lopatíčku a nad nimiž zatím zuří světová válka.

Mohou se za chvíli objevit i tací, kteří se budou zabývat tím, zda vandráci před rokem 1918 byli rakousko-uherský trampo-ve, zda v roce 1918 byl tramp trampem českým nebo československým a pak zas někdo přijde na to, že slovo tramp se objevilo až v roce 1922 po vydání Londonovy cesty a běžně se začalo užívat až pár let poté. Potom se někdo začne zabývat tím, zda slavit 70 let nebo 70. výročí trampingu atd...

Rád bych vás upozornil na to, čeho jste si možná v zápalu sporů nevšimli. Ve dnech 14. a 17. února t.r. byla přijata předsednictvem Federálního shromáždění a českou a slovenskou národní radou opatření, která mohou zasáhnout i tramping. Znění těchto opatření přinesl denní tisk a tak je zbytečné je opakovat. Jejich formulace je tak široká, že by mohla být použita jak proti trampským časopisům, tak proti slezinám a potlachům.

A tak vás žádám a prosím, nechte žabomyších válek, není k nim vhodná doba.

na vědomí:

Trampum
Trampským časopisům
Radě starších TČP a SCP

V o k o u n
T.O. Suché studánky
T.S. Hledači

Provolání kamaráda Vokouna které jste právě přečetli, tak trochu připomíná ono často hledané "řešení z čistého nebe", které - obrazně řečeno - jedním pohybem ruky smete ze stolu veškeré problémy. Jenže ouha! Máme totiž dojem, že Vokounova řeč je spíš snahou vtisknout problému oněch "dvou chlapečků na pískovišti" pečet něčeho, co nemá s danou problematikou sporu o kyblíček vůbec nic společného! A tak nejen že Vokoun vlastně dost dobře neví o čem se ti dva na pískovišti hádají, ale ocitá se ve své snaze takřka jíc "mimo mísu".

Časopis BODLÁK byl a je od svého počátku časopisem čistě t r a m p s k ý m. Nebudem se v něm proto zabývat jinou problematikou než je trampská, byť by i byla důležitější. To přenecháme jiným!

Můžeme jen připomenout k.Vokounovi a dalším, že stejně tak jako miliony jiných občanů naší republiky, známe obsah v denním tisku zveřejněného zákonného opatření, a domníváme se, že míra /cit.:/ "...použitelnosti proti slezinám a potlachům, tak i proti trampským časopisům" o níž Vokoun hovoří, záleží především na obsahu a z á m ě r e ch jejich organizátorů.

Trampská osada samotářů Jasná hvězda vydává nakladem vlastním časopis Bodlák pro své přátele a kamarády. Časopis, jehož obsah a cíl je dostatečně srozumitelný. Odmítáme proto snahu o j a k o u k o l i manipulaci a zneužití k jiným záležitostem, než je tramping.

Tolik, aby bylo jasno !

redaktoři B O D L Á K U

115

16.5. 1952

MODRÝ

TIRÁŽK

Reflektory osvětlovaly jeviště a před mikrofony se chystala nová kapela. "Kamarádi", vykřikoval konferenciér do hlediště, "než se nám připraví další skupina, naučím vás tleskat do rytmu, protože vystoupí folková skupina Penelopa." Kapelník skupiny ledabyly pokynul rukou a pokračoval v zapojování speciálního snímače do trianglu. "Takže kamarádi budeme tleskat takle - bum báb, bum báb, bum bum, bum bum, bum bum, bum bum... Všichni už umíte správně tleskat, Penelopa je už také připravena, takže první píseň skupiny Penelopa - se jmenuje Hawaii." Sálem se nesl zvuk havajských kytar napodobený syntetizérem a cinkání trianglu.

"Jó ležet na zádech, to je Hawaii Hawaii," zpíval sólista Penelopy, "jó nemuset chodit ráno do práce, to je Hawaii Hawaii, jó Hawaii Hawaii, Hawaii Hawaii, Jó Hawaii Hawaii...."

Hawaii, Hawaii slyšel Fred jako ze sna a jeviště mizelo před očima a na místo něj viděl moře a v dálce ostrovy, Hawaii Hawaii a do toho šumění moře a chechtot racka.

"Ten ostrov na levo bude určitě Hawaii", vykřikoval Tom a ukazoval směrem na východ. "Tak to budeme za chvíli v Austrálii!" radoval se Miki a všichni jsme měli dobrou náladu a těšili se na klokany, Tom na eukalyptovou pálenku zvanou mezi domorodci slep. V dálce se již rýsuje země, konečně Austrálie. Nová zaměřování ale ukazují, že se nacházíme v Polynézkém trojúhelníku a před námi neleží Austrálie, ale souostroví TONGA. Vyběráme si největší ostrov a přistáváme.

Nad přístavem se tyčí socha znázorňující prvního Kuču ostrova. Kuča je představitel a zástupce ostrova. Všichni jsme přijati ostrovany a domorodé dívky nás zahrnují květy. Uznáváme, že jsou ještě hezčí než klokani a Tom se smířil se třtinovým rumem. Při prohlídce města nacházíme všude krásné domy s plechovými střechami, pouze v palmovém háji se vyskytují nevzhledné chatrče postavené z palmových větví a banánového listí. Později nám správce hotelu vysvětlil, že jsou to weekendové chatrče bomů. "Bomové, to jsou lidé, kteří každý týden opouští město a odjíždě

nejdou pouze oni, že jich na ostrově mnoho, ale ti druzí nejsou ti správní, protože nemají chýše a na náměstí/tak říkali prostoru mezi chýšemi/ jim nestojí Rift." A takovej Rift, to je umělecké dílo. To si vyberete palmu, která stojí přesně uprostřed náměstí, pak jí uříznete korunu a do kmene vyřežete znaky a ornamenty jednotlivých chýší. Jak plane čes, strom roste a tím se zvětšují i řezby a celý Rift. A ten kdo má největší Rift, ten je taky zasloužilý bom. Bohužel jsme pouze dva kmene správných bomů, ale letos jsme zasloužilejší my, že jo Fro !" "Anoooo", se vzneslo údolím a ozvěna vracela oooo.

"Ti ostatní," pokračoval Kari, "jsou taky bomové, ale my si myslíme, že nejsou dobří, protože nemají stálé místo, kam jezdí, a proto se taky nemůžou o něj starat jako my. Oni vám udržují háje po celém ostrově a to nevede k ničemu dobrému. Vždyť si je ani nemůžou ohlídat, to my jsme ten náš oplotili a máme v něm pořádek. A navíc oni nejsou organizovaní a nemají ani ruzítka." Následoval dlouhý výčet zásluh bomů za posledních 20 let a my jsme jim začali závidět. Nakonec nám kari objasnil i systém jejich organizování. "Víte, život v chatrči má i svoje nevýhody. Banánové listy, které máme na střeše způsobuje při dešti výskyt bromečnanu nitro draselného, který zapříčiňuje senilitu, a proto naši starší členové jsou již silně senilní. Avšak nám to nevadí, naopak povýšili jsme to na přednost a založili "SENIL CLUB", ve kterém jsou zastoupeni všichni nejzaslouženější členové a ti vládnou bomům. A ti bomové, kteří nemají chatrče, se musí podřítit, nebo si říkat třeba šmoulové i když jsou mezitím mnohem starší než jsme my."

"Fro" zaznělo kolem, pojďte napijeme se Rundem a Fro-cizinci nám zahrajou písničky tam od nich.

Všichni pozvedli sklenky proti slunci a Kariho zástupce pronesl tajemnou zařikávačku :

Rundem dovnitř, rundem ven
dřív než ztuhnem, půjdem ven
krasný Rundem, plný leku
zažen šedost toho stesku.

Ču Ču Fro.

Čuču, Čuču Fro.

Všichni po něm opakovali a na dané znamení vyprázdnili obsah sklenky jedním douškem.

"No to snad není možný, já si to musím vyfotit," vykřikl Fred a začal hledat foťák," u nás Ma vršku se u Krvavého hnáta schází něco podobného, to bych tedy nevěřil, že tady v Polynézii leky!"

Den postupně ustupoval soumraku, nálada se stupňovala a hladina soufku klesala. "Pro-cizinci, přijďte zítra v poledne," oslovil nás Kari, "budeme mít schůzi, při které rozhodnem o velké slavnosti, ale přijďte určitě. Čuču," rozloučil se. Čuču odcházeli jsme do hotelu.

Poledne druhého dne se přiblížilo a proto jsme se vypravili a háji. Na okraji již bylo shromážděno velké množství lidí. Na náměstí před Riftem stál stůl, za kterým se ležela skupina nejzaslouženějších bomů uprostřed s Karim. "Tak Fro tiše?" vykřikl zástupce Kariho a houf se utiřil. "Sešli jsme se, abychom si upřesnili den oslav našeho velkého výročí. Přesně před 150 lety postavil první bom svoji první chýši, já vím, určitě řeknete, že mnoho bomů stavělo chatrče již dávno předtím, ale to se bomové nedá tak brát. Ty ostatní chatrče nebyly ty pravé, teprve před 150 lety postavil první bom chýši s banánovou střechou a tím se rozhodujícím způsobem zasadil o vznik "SENIL KLUBU" a tím i o vznik náš!" Zástupce Kariho vykřikoval a dav šlel, Čuču řvali Fro a na důkaz souhlasu bouchali sklenkami s Rundem o stoly. "Už chápu," zahleděl se Miki do sklenky "proč bomové netleskají, ale volejí Čuču. Vonose totiž se sklenkou v ruce nedá tleskat." A skutečně j jediný z bomů netleskal.

Ale to už se ujal slova Kari a pokračoval: "Fro jezdili jsme do chýši dříve, jezdíme nyní a pojedem i zítra, jedem dál, jedem dál." Dav řval. "Fro jsem sice váš Kari, ale jsme všichni Fro, a proto k vám také tak hovořím. Fro oslavíme výročí, ať se to někomu líbí, nebo ne a založíme "Ligu bomů", jejíž oj bude tvořit rada starších bomů. A ti volní bomové se k nám přidají, nebo je zničíme. Stenem se organizovaní, a vlastně -organizací." "Ať žije Kari, ať žije liga bomů, ať žije organizovanost," řval dav.

"A Fro pozvedneme sklenku:"

Rundem dovnitř, rundem ven ...

..... Čuču, čuču Fro.

Tak jsme tam stáli a Tom tiše poznamenal: "Nechtěl bych být volným bomem."

Rundem dovnitř, Rundem ven..... se ozvalo asi podesáté a vystupňovaná nálada se pomalu dostávala do normálu. Rozhlédli jsme se po okolí a zahledli stůlek a na něm rozprostřeny upomínkové předměty bomů. Koupili jsme si hezký odznáček s nápisem Černý Rift a byli jsme všichni spokojení. My, že máme odznaky, bomové zase ligu a organizovanost, je om volní bomové nic netušili.

ACH, OSADO

HUDBA I TEXT: LADISLAV STRAKA ● HRAJE A ZPÍVÁ LOKÁLKA, HRADEC KRÁLOVÉ

1. Ně-ší - ček za-ve-šel hvězdám jít
 do strá - že, vo-so-dě zaklaply posled-ní vratu
 ga-rá - že. Ho-ti-cha hu-čí - pružka Super
 To-ta - ml, kdo ví, kdo tu-ší, - - - - -
 vte-ri-vi-zi bu-de za po - řad? Ju - pí - - - - -

ju - pí - - - - - Vchajdě se se-sed-lo
 pár přá-tel u kr- by. pekli si drů-bež a
 šťou-ru-li do zu- bů. Potom - - - - - Fred sta-říčku
 Ya-ma-hu ze zdi sňal a ti - že za - no - to
 val. Refr - Předsedo, předsedo osad-ní-ho výbo-
 ru, do-spě-li, dospě-li jsme k jednomu náto-
 ru. Zítra půjdem k vodo-pá - du, na lo-sosy na bri-
 gá - du, jen ať zkusej táhnout bí - lou pe-te- jí. - - - - -

2. Zvenčí zní zvuky, jak vytií kojotů. To věrný dobrman hlídá tam u plotu,
 aby nikdo cizí nerušil ty naše potlachy, a když Fred nemůže, spustí magnetofon Hitachi,
 Jupí, Jupí.

3. Když bouchne poslední lahvinka šampusu a ranní červánky dají se do klusu,
 hrábne Fred do strun a dá píseň poslední, pak celou osadou zní:

Refren: Předsedo, předsedo....

Ten, který byl poslední...

Trampská Science Fiction

Jdou po mně. A že mné dostanou je víc než jistý. Vostrý hoši s kamenejma ksichtama a průkazem v olivovém pouzdře, někdy i se zvláštním pověřením šéfa protivandrácckého oddělení pořádkovejch sborů Trampského svazu. (PSTS)

Že je pozdě, jsem pochopil přesně ve chvíli, kdy Šťoura nedorazil na nádraží. Vlastně bylo pozdě už mnohem dřív. Už tenkrát, když se zbytky skalních trampů dokázaly sjednotit a vypráskat základnu PSTS tak důkladně, že si ty jinoši museli svý žulový ksichty dávat pěkně dlouho dohromady. Přehlidli jsme akorát docela malej fakt. Každěj z těch hochů byl totiž členem Trampského svazu. Oficiálního Trampského svazu. Pár našich kluků šlo pak sedět za útok na veřejného trampského činitele... A možná ještě dřív, v době, kdy vůbec nikdo nebral vážně skrytou, ale o to nebezpečnější hrozbu soumraku volného trampingu. V době, kdy se Porta přemístila na pražskej Strahov a někdo zatraceně chytrej přišel na nápad založit Trampskej svaz.

Neříkám, že jsme byli jediný, kdo viděl trochu dál než k nejbližšímu vandru, ale málokdo z těch co si podobný problémy vůbec připouštěli, byli taky ochotný něco proti tomu dělat. A taky se spíš utěšovali starým pravidlem vo kaši, co se nejí tak horká jak se uvaří.... Několik vlezdoprdeláků na náš křik reagovalo průhledným údivem, případně lítostí nad naší nechápavostí "vše-trampské pospolitosti a tolerance", ale velký bossové nás raději přehlíželi jako krajinu.

Mohli si to dovolit. Jednak měli možnosti vo jakejch se nám ani nesnilo, ale zároveň taky proto, že nemohli riskovat případnou konfrontaci názorů, vo nějakým průseru ani nemluvě....

Asi za rok začal Trampskej svaz legálně fungovat. Byli zvoleni krajský, okresní a osadní šerifové a celostátní Rada starších se sídlem v Praze. Podle týdle hierarchie byl každěj, kdo nalít na sladký keci vo komarádství a nezbytnosti organisovanosti trampingu, řádně zapsanej, prokádrovanej a vočíslovaněj, a potom dostal legitimaci člena Trampského svazu ve žlutým obalu. Šerifové všech stupňů, členové správních komisí a sborů měli obal zeleněj a Rada starších modrej se zlatým lemováním.

Zhruba ve stejný době jsme dostali první anonymní varování. Podruhý to vodnes celej archiv našeho časáku, aniž by nám někdo vysvětlil, kdo a proč ty papíry i s celou kůlnou polil benzínem a zapálil. Šťoura vznesl protest Trampskému svazu, ale měli jsme smůlu. "...problémy n e č l e n ů Trampského svazu není naše právní oddělení oprávněno ani povinno řešit. Doporučujeme Vám obrátit se přímo na orgány činné v trestném řízení." stálo v dopisu Rady starších. Všem bylo zatraceně jasný, že to neuděláme a proč...!

Netrvalo dlouho, a první z nás začali odpadávat. Víkend co víkend pokuty za volný táboření, vstup do lesa bez povolení Trampského svazu, zákaz vstupu do campů a osad, zákaz účasti a pořádání potlachů.... Tohle nemohlo vyústit v nic jiného než v pokus o likvidaci domnělých nepřátel. Roztřískaný ksichty pár zblblejch mladíků z PSTS bylo přesně to, co naši skuteční protivníci potřebovali. Nahrávku kterou jsme jim poskytlí, využili beze zbytku.

Party protivandrácckejch sborů Trampskýho svazu, dokonale motivovaný touhou po pomstě, pročesávaly určený teritoria tak důkladně, že jen málokomu se podařilo uniknout. Pamatuju si na ten červenecovej vikend přesně. Poprvé za celý léta jsme se vraceli z vandru už v sobotu odpoledne a ještě k tomu stopem. Na vlak už jsme neměli. Ani na jídlo. Campy a boudy neoficiálních trampskejch osad byly zlikvidovaný tejden na to a tuhle čistku nepřežilo žádný z našich starejch míst, kromě pár lomů a dvou sklepních místností na Valečově, proti jejichž zazdění se postavili památkáři.

V zoufalý situaci finančního a psychického nátlaku se dříve nebo později nechala zorganizovat většina pravověrnejch vandráků. Hrstka mohykánů štvaná jako divoká zvěř ztrácela pomalu dech. Na vandry se vyráželo v civilu, s loďákem napěchovaným tramskou výstrojí a výbalou. Tramská litačka byla všudypřítomná. Převlíkali jsme se na záchodcích a světlíkem unikali nádražním dobrovolným sborům PSTS. Spalo se pod vývraty, v mlázi a v korunách stromů. Oheň už jsme dávno nerozdělávali, kytary nikdo nevozil. Nebylo už ani co hrát. Kidovky, Ryvolovky, Hop-tropárny a spousty dalších byly zakázaný hned po ustavení kulturní komise Trampskýho svazu výnosem č. 27.

Pak dostali Tomyho, Žabouna a Ďapku. Za Slabocha Bena, kterýho si společně hvízdali pod votevřeným oknem hospody "U Kalendů". Keňas dostal padáka z Rozhlasu pro údajnou nespolehlivost při vysílání Radioporty. Dájině při vyšetřování pacienta vypadlo z kapsy pláště camrátko nepovoleného vzoru... Spojení mezi hrstkou nejvěrnějších bylo definitivně přerušeno. Zůstali jsme se šťourou samotný.

Vlastně mě to ani nepřekvapilo, když dneska šťoura nedorazil. Čekali jsme to oba a byla jen otázka času, koho dostanou dříve. Šťoura má tři děti a ženu v jiným stavu. Už si prostě nemoh dovolit dál platit každej vandr pokuty za nedovolený táboření. Nechat se v práci strkat z místa na místo, vzdorovat psychickému šikanu spolupracovníků organisovaných v Trampským svazu....

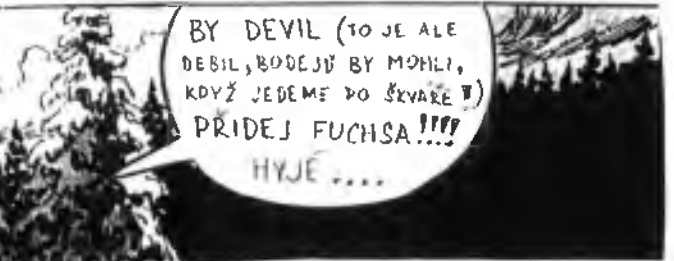
Sedím krytej vysokým kapradím a píšu tyhle řádky. Moc času mi už nezbejvá a peněz taky ne. Navíc se zase ozvaly vředy. A oni to vědí. Vždycky věděli to, co potřebovali. Ví že musím mít pravidelně teplý dietní jídlo, jinak si můžu začít chystat černej maskáč do penálu... A voheň v mojí situaci se rovná sebevraždě. Už je slyším kousek pod sebou dupat v mlázi. Dostali nás všechny! Tak ještě schovat tenhle sešit a pak "Hands up".

Snad jej najde někdo, kdo dokáže vysvětlit našim potomkům, proč jsme tohle kolo prohráli....

Daktari a Medik

Ve spárech trampské mafie

Období k "BODLÁK" vychází nepravidelně pro potřebu vlastní a nejbližších kamarádů. Vydává T.O.S. Jasná hvězda Praha.

Rozmnozováno v pěti kusech, systém Xerox, Fy VD Fotografie Praha A4 za 1,40 Kčs. Fotografie a grafická úprava vlastní, nebo převzatá se svolením autora.

Porizování kopií není dovoleno!

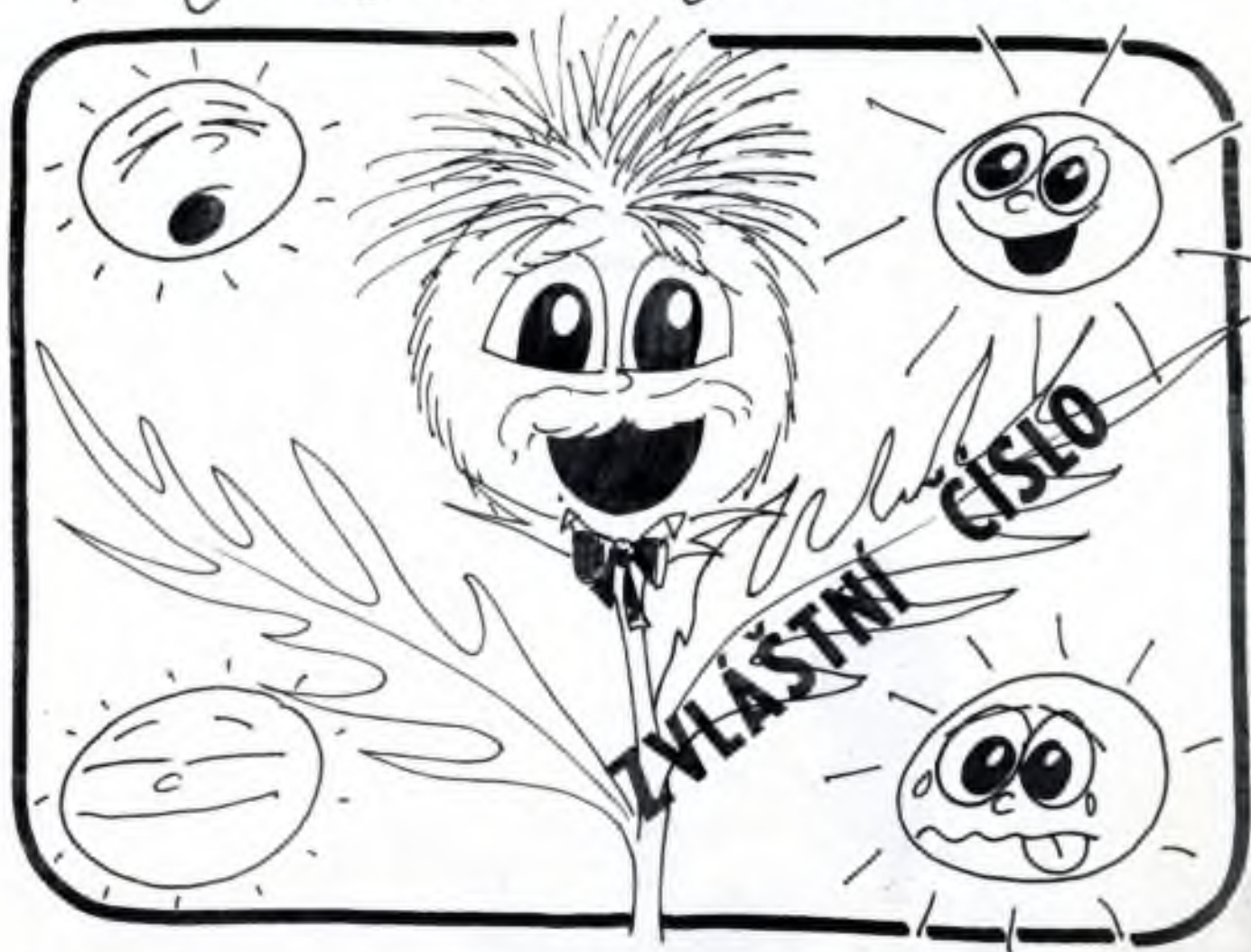
Příspěvky zasílejte v čitelné rukopisné nebo strojopisné formě na adresu redakce DOPORUČENĚ.

N E P R O D Á N Ě

BODLÁK

ČASOPIS TRAMPSKÉ OSADY
SAMOTÁŘŮ

★ JASNÁ HVĚZDA

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO !!!

• • • • •
Na vrata nám buší nová doba.
Kde kdo jásá, bouchá šampusem
a jinak než včera se teď chová.
Nakažená je snad celá zem.

Všude fangle, radost, že už svítá.
Kde kdo nahlas křičí: "Jen tak dál !"
I ten zkrátka tyhle chvíle vítá
od koho to nikdo nečekal.

Kde kdo honem kormidlem teď točí,
novej vítr chytá do plachet,
že až lidi kolem valej oči.
V tomhle zůstal stejnej ten náš svět.

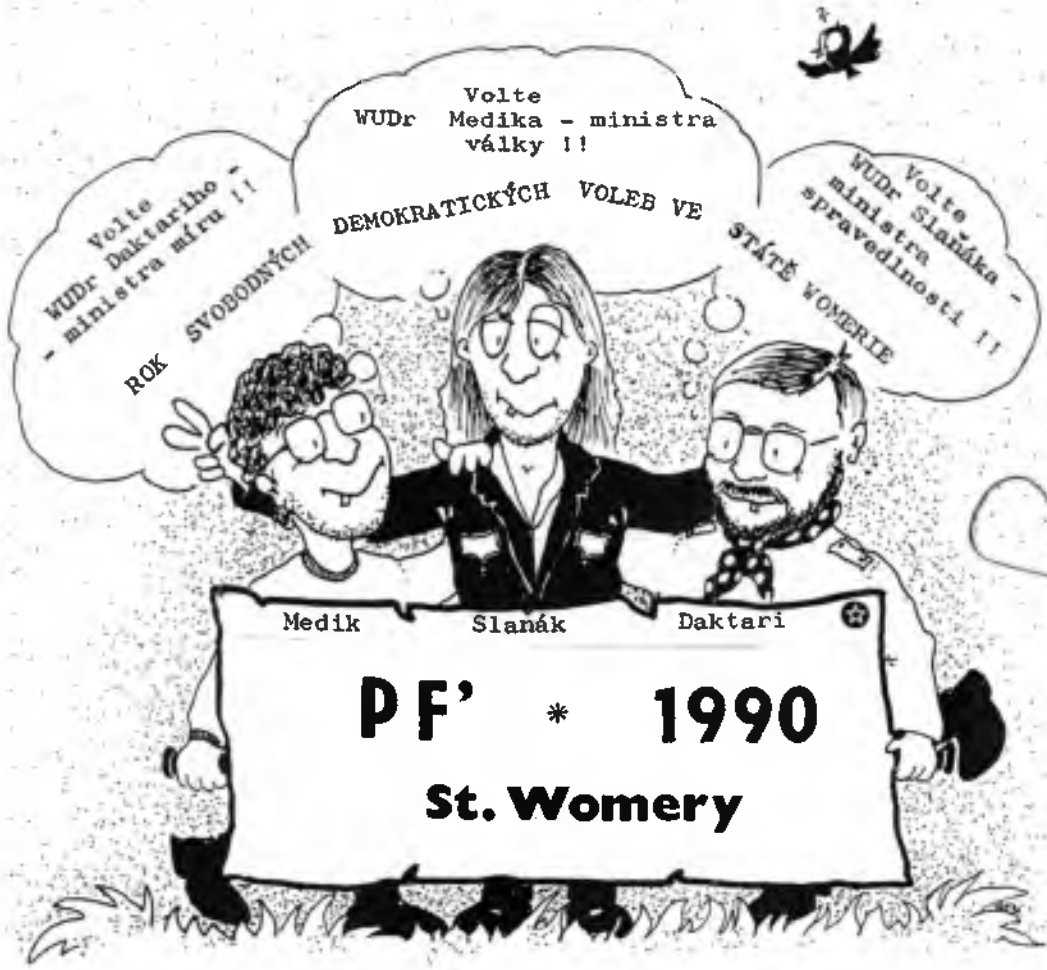
Na vrata nám buší nová doba
a lidi chtějí novej lepší stát.
Na vrata nám buší nová doba.
I těm, co chtěj na tom vydělat.

29.11.1989

M. Hlávka

J. Hlávka 85

Volte
WUDr Daktariho -
ministra míru !!

ROK
SVOBODNÝCH

DEMOKRATICKÝCH
VOLEB VE

Volte
WUDr Medika - ministra
války !!

Volte
WUDr Slanáka -
ministra
spravedlnosti !!

Medik

Slanák

Daktari

PF' * 1990

St. Womery

Handwritten notes:
redakce
tramp hi ho
ZDRAVÍ

Válení stenáci !

Praha, 7. 12. 1989

Zvláštní číslo, které právě držíte v rukou, je bezprostřední reakcí na situaci, ve které se nyní nacházíme, a která má pochopitelně podstatný vliv na všechny složky společenského života, tramping nevyjímaje.

Vždy jsme na stránkách našeho časopisu usilovali o n e s m ě š o v á n í trampingu s politikou. Tomuto krédu zůstáváme i nadále věrni a to i v těchto bouřlivých dnech. Nechceme, aby naše postoje osobní - občanské, zasahovaly do sféry zájmové, do trampingu. Proto nebudeme zaplňovat stránky Bodláku problematikou, kterou odpovědněji a dostatečně řeší hromadné sdělovací prostředky - tisk, rozhlas a televize.

Přesto však nelze nezaznamenat snahy o využití nastalé situace a zneužití trampingu k dosažení o s o b n í c h cílů. Ti, kteří mnoho let zaměnovali pojem "tramping" za vysedávání po hospodách a brekot do piva, opět povstali a hovoří jménem nás všech !!! Proto vydáváme dnešní zvláštní číslo Bodláku. Pro Vás, pro všechny, kteří se nechcete vzdát největších hodnot, které tramping přináší: volnosti, svobody a kamarádství, bez organizace a velení!

Ohloubáme se všem, koho jsme v uplynulých týdnech urgovali o zaslání příspěvku do předpokládaného osmého (pravidelného) čísla Bodláku - Kap. Kidovi, Wabimu ze Zlína, Milošovi Hlavkovi a dalším. Vámi zasláné materiály budou obsahem nejbližšího pravidelného čísla.

Děkujeme za pochopení !

- Redakce -

TOTO ČÍSLO JE VYDÁNO V PATŘIČNÉM NÁKLADU PRO KAŽDÉHO ADRESÁTA PRAVIDELNÝCH OKRUHŮ, ZAROVEN VÁS PROSÍME O JEHO MAXIMÁLNÍ ROZŠÍŘOVÁNÍ MEZI KAMARÁDY, PŘÍPADNĚ JEHO DALŠÍ ROZMNOŽOVÁNÍ !!

VĚNUJTE PROSÍM POZORNOST NÁSLEDUJÍCÍMU DOPISU :

Táborovému ohni MS

Redakcím trampských časopisů

V š e m kamarádům a kamarádkám

Praha dne 29. listopadu 1989

LEGALISACE TRAMPSKÉHO ČASOPISU

Možná že se některým z Vás dostal v posledních třech letech do rukou výtisk nepravidelně vydávaného časopisu BODLÁK. Vzhledem k pochopitelným důvodům vycházel pouze ve velmi omezeném množství (šest kusů) a byl rozšiřován předáváním mezi jednotlivými kamarády, nebo dalším rozmnožováním.

Protože věříme, že vedle jiných reforem dojde v nejbližší době i k ozdravení zákona o tisku a tiskovinách, hodláme vydávání trampského časopisu Bodlák l e g a l i s o v a t. Především proto, aby se mohl stát jedním z vyjadřovacích prostředků současných trampských generací (ať už lokálního, či širšího charakteru) a přispět tak alespon malou měrou k překlenutí propasti, kterou za posledních devatenáct let nemohla ani při dobré vůli nahradit jediná (a ne celá) stránka v MS.

K tomu, aby se nám tento záměr zdařil, však potřebujeme Vaší pomoc !!

Pomoc jak autorskou, tak i tu méně populární, ale nutnou-administrativní. Prosíme proto všechny, kdo mají o podobnou práci zájem, případně zkušenosti a chuť pomoci, aby se přihlásili na adrese:

Jiří Cihlář
V podskalí 52
190 17 Praha - 9, Víněř

Příspěj i Ty ke vzniku nového trampského časopisu !!

Za stávající redakci BODLÁKU:

Na ^{AKTUÁLNÍ} slovíčko ...

Motto: Víra je stará jako lidstvo samo.
Jde jen o to, v co, a komu věříme....

27. listopadu 1989

Na Václavském náměstí v Praze se - tak jako i v předchozích dnech, konala masová demonstrace občanů naší republiky. Přesto však jsem na pondělním shromáždění zaznamenal něco nového. Krátce před šestnáctou hodinou vyatoupil na podstavec sochy sv. Václava zástupce Tramp klubu Praha (přezdívku se mi bohužel nepodařilo vyrozumět) a prohodil - jak už je tomu u členů zmíněného klubu (TCP) zvykem: "..... jménem v š e c h trempířů..." (!!!) Nepochybně v tomto případě popírat pravdivost jeho úvodních slov o plné podpoře Občanskému fóru a stávkujícím studentům (ostatně své stanovisko jsme z pozice o b ě a n ů této republiky a v souvislosti s naší vydavatelskou činností vyjádřili, spolu s Medikem, již minulý týden ve svém Prohlášení, které však nemíníme s trampingem nijak spojovat!), ale zásadně nesouhlasíme s neustále se opakující nelogičností a nesmyslností - p o l i t i - s a c í t r a m p i ŋ u !!!

Miki Ryvola definoval tramping jako "stav duše". Je to výstižná definice redefinovatelného a lze ji doplnit. Tramping je také V Í R A ! A žádná víra by neměla být zneužívána k politickým cílům. V tom okamžiku přestává být vírou a stává se politickou ideologií.

Tramping, hrdý na svoji svobodu, se nesmí stát zmanipulovaným nástrojem jakkoliv zaměřených skupin nebo jednotlivců. Z hlediska historického přežil jako jedno z mála hnutí - spontánních hnutí, mnoho politických struktur. Prošel kapitalismem, přežil fašistické represe, žil v době totalitního režimu, byl vždy, více, či méně, potlačován a přesto vydržel. Vydržel díky síle myšlenky a neorganizovanosti.

Trampové ! Nenechme dnes, v relativně svobodném společenském ovzduší, svoje hnutí zmanipulovat. Nenechme jej zdeformovat samozvanými trampskými mluvčími k jejich osobním cílům ! Své politické přesvědčení prezentujte na poli politickém, nikoliv zájnovém.

Prosím Vás o to !

Daktari

1. "Dělníci, rolníci, trampové a pracující inteligence ... ?"
2. ... a co třeba nudisté ?
3. "Mluvčí" Tramp klubu Praha, nebo všech trampů ?

PRÁTELE

- tak znělo v uplynulých dnech oslovení k tisícům posluchačů z improvizovaných tribun , balkónů , nebo jen tak v hloučcích lidí.

Události minulých dní ale nechci rozebírat , zájemci se mohou dozvědět mnohem více a přesněji v jiných časopisech , novinách , rozhlasu i televizi. Chtěl bych se za svoji osobu omluvit čtenářům Bodláku za opožděné vydání 8. čísla. Myslím si , že události poslední doby byly (a samozřejmě ještě jsou) důležitější , a proto jsme se (myslím , že mohu mluvit i za Daktariho) věnovali jiným fejetonům , recenzím , kritikám , Modrým tirádkům , Píďům Prckům a Kudlasům. Vydáváme proto zatím pouze toto mimoférické číslo , reagující na události , které se myslím trampingu týkají.

A protože se opět setkáváme nad stránkami Bodláku , zdravím všechny čtenáře

Ahoj

KAMARÁDI

V jednom z minulých čísel jsme osali , že Bodlák je trampský zájmový časopis , ve kterém se nechceme zabývat politickými otázkami. Vyjimku však tvoří otázky přímo související s trampingem , nebo jej ovlivňující. Tím nechci tvrdit , že by se správný tramp měl distancovat od pol. dění , ale každý by měl asi rozvážně zvolit tu nejdůležitější formu svého projevu . Vždyť člověk v zelené košili s domovenkou , kožené vestě , kanadách a klobouku , který protestuje so-by tramp proti složení odborů je přinejmenším směšný. Směšný a pro tramping zároveň nebezpečný. Vždyť , když né on , tak někdo jiný se může chopit příležitosti a "tá věci"(trampingu), pod kterým demonstruje dát nový devný kabát

A jsme zase u starého problému -apolitizace - neorganizovanosti .

Hlavní myšlenka , kterou bych však chtěl vyjádřit , je zcela jiná . Je to obava.

V současné době , kdy se alespoň částečně "uvolnila situace" vznikla živná půda pro obnovování starých a zakládání nových organizací , klubů , svazůapod., zároveň se začínají ozývat hlasy , kterým bylo v minulosti ukřivděno.

Jeden z těchto hlasů patřil i člověku s domovenkou na rukávu , který svým hlasem mluvil za "všechny trampy" a zdůrazňoval křivdy , které byly v posledních desítkách let trampingu spáchány prostřednictvím jeho osoby.

A zde vzniká obava , aby se tramping nestal prostředníkem k vyřizování osobních sporů a prosazování zájmů jednotlivců. Oboje by mohlo vést k narušení podstaty trampingu - apolitičnosti, neorganizovanosti.

Toto je však pouze má osobní domněnka , a každý se mnou může nesouhlasit.

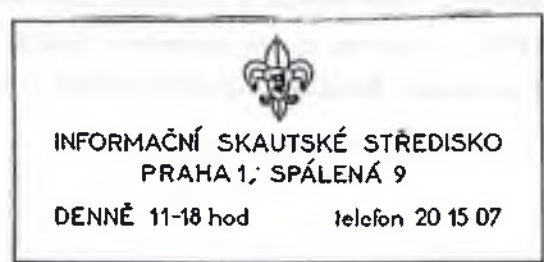
Musik

Včera jsem se procházel Prahou a ve Spálené ulici v klubovně ČSOP jsem zahlédl ve výloze staré skautské fotografie , letáčky a nad vchodem nápis "Informační skautské středisko". V poledne v novinách jsem objevil článek o znovuzaložení Junáka a mě napadlo , že by se snad konečně slovo junák přestalo maskovat slovem turistický a knížky , které byly pro pionýrůvnevhodné začaly zase vycházet.

Vždyt je-li spojitost s trampingem , je to právě kamarádství, vztah k přírodě , hrdost.....

Všechny čtenáře zdravím optimistickým

Ahoj

S V O B O D N Ý J U N Á K